

Sygn. akt VI Ka 133/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SSO Andrzej Tekieli

Protokolant Ewelina Ostrowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w J.U. Z.

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2018r.

sprawy **A. J.** ur. (...) w J.

s. T., J. z domu D.

oskarżonego z art. 178a § 4 kk i inne

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 21 grudnia 2017 r. sygn. akt II K 1202/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. J.;

II. zasądza od oskarżonego A. J. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w kwocie 80 złotych.

Sygn. akt VI Ka 133/18

UZASADNIENIE

A. J. oskarżony został o to że:

w dniu 10 września 2017 roku w Ł. woj. (...) na ul. (...) w ruchu lądowym prowadził pojazd O. (...) o numerach rejestracyjnych (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości gdzie wynik badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na urządzeniu kontrolno – pomiarowym wyniósł przy I badaniu 1,32 mg/l, II badaniu 1,32 mg/l, III badaniu 1,30 mg/l, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze sygn. akt II K 771/16 za czyn z art. 178a § 1 k.k. oraz wbrew orzeczonemu na podstawie tego wyroku zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, obowiązującym w okresie od 1 maja 2016 roku do 1 maja 2019 roku, ponadto nie stosował się do decyzji nr (...) II Starosty (...) z dnia 27 października 2017 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 21 grudnia 2017 r. w sprawie II K 1202/17

I. uznał oskarżonego A. J. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku przy przyjęciu że opisana decyzja Starosty została wydana 27 października 2016 r. tj. czynu z art. 178a § 4 k.k. i art.180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od 10 września 2017 r. godz. 20:00 do dnia 11 września 2017 r. godz. 15:52;

III. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

IV. na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych w całości.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego A. J. zarzucając rażąco niewspółmierność kary polegającą na uznaniu że wobec oskarżonego nie zachodzą szczególnie uzasadnione przypadki do zastosowania wobec niego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, podczas gdy skazany jest jedynym żywicielem rodziny, jego sytuacja majątkowa i rodzinna jest bardzo trudna, a wykonanie kary pozbawienia wolności spowoduje utratę zatrudnienia przez oskarżonego i tym samym pozbawi jego rodzinę środków do życia. Stawiając powyższy zarzut obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej względem oskarżonego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sprawstwo i wina oskarżonego i kwalifikacja prawna jego czynu nie były kwestionowane przez skarżącego, są więc one bezsporne. Ustalenia Sądu I instancji w tym zakresie w pełni zasługują na akceptację.

Wymierzona oskarżonemu kara 3 miesięcy pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny nie jest rażąco surowa. Sąd I instancji dostrzegł i wyeksponował okoliczności obciążające dla oskarżonego, mające wpływ na wymiar kary. Oskarżony był wcześniej karany za czyn z art. 178a § 1 k.k. w sprawie II K 771/16 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze, wymierzono mu wówczas karę grzywny i orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, wyrok w tej sprawie został wydany 28.06.2016 r., uprawomocnił się 27.07.2016 r. (k.24, k.32). Niewiele ponad rok po uprawomocnieniu się powyższego wyroku i mniej niż rok po wydaniu decyzji Starosty (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi oskarżony w niniejszej sprawie kierował samochodem mając 1,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a więc będąc w stanie upojenia alkoholowego. Okoliczności zdarzenia były na tyle bulwersujące, że pracownik stacji paliw na którą przyjechał oskarżony zabrał mu kluczyki od samochodu i wezwał policję (k.11, k.61). Dla takiego zachowania oskarżonego nie ma żadnego wytłumaczenia, było ono skrajnie nieodpowiedzialne, bezwzględnie poruszając się w takim stanie samochodem oskarżony powodował znaczne zagrożenie nie tylko dla żony z którą jechał, ale przede wszystkim dla innych uczestników ruchu drogowego. Sąd Okręgowy nie znajduje jakichkolwiek podstaw do uznania, że w stosunku do oskarżonego zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 69 § 4 k.k. Nie są nim ani sytuacja rodzinna oskarżonego ani sytuacja majątkowa, w tym fakt że jest on jedynym żywicielem rodziny. Wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności jest w istocie karą krótkoterminową, zaś pozbawienie go wolności w ramach tej kary stanowi naturalne następstwo popełnionego przez niego przestępstwa.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. J..

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 80 zł (60 zł. opłata za II instancję + 20 zł. ryczałt za doręczenia).